

Рис. 7.100. „Антична“ скулптура от Палмира, така наречената „Триада Палмирски богове“ уж от 150 г. пр.н.е. По-вероятно е това да са християнски светии с нимбове около главите. Над главата на единия има османски полумесяц. От [1237].

вски, един от коментаторите на Корана, пише: „Това е най-старата сура, в която се споменават новозаветните персонажи... Мария, Исус“ (427), с. 560. В сура 19 се разказва за раждането на Исус, сина на Мария. Сура-та казва: „О, Мариам, ти извърши нечувано дело! О, сестро на Харун (Арон – А. Ф.)...“ [427], сура 19, 28(27); 29(28), с. 240–241. Иначе казано, този откъс означава следното: „**СЕСТРАТА НА МОЙСЕЙ И ААРОН Е МАЙКА НА ИСУС**“ [427], с. 561, № 17.

6. 6. ЕВАНГЕЛИСТЪТ МАРКО Е ЖИВЯЛ, ИЗГЛЕЖДА, ПРЕЗ XII В. ОТ Н.Е. ИСТОРИЯТА НА ЦЪРКВАТА „СВЕТИ МАРКО“ ВЪВ ВЕНЕЦИЯ

Огромната църква „Св. Марко“ украсява Венеция и е една от най-известните средновековни постройки в Италия. Оказа се, че историята ѝ е много интересна от гледна точка на новата кратка хронология. Първо ще напомним официалната история на храма „Св. Марко“, разказана в книгите „Basilica of San Marco“ [1265] и „Venice“ [1467]. Ето какво съобщава книгата [1265]:

„**БАЗИЛИКАТА „СВ. МАРКО**“ е мястото за поклонение и историческо единство на венецианците – тя безспорно е **ГЛАВНИЯТ СИМВОЛ НА ВЕНЕЦИЯ**, а специфичната ѝ красота и източен разкош привличат посетители от всички краища на света.

До края на XVIII в. църквата „Св. Марко“ е била херцогски параклис. В течение на много векове тя е била център на гражданската и църковната история на Венецианската република. От 1807 г., когато църквата се превръща в катедрала (сменила S. Pietro di Castello), тук идват на поклонение не само венецианци, но и хора от целия свят. Епископът на катедралата носи **АНТИЧНАТА ТИТЛА ПАТРИАРХ**.